RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2019/861

af 14. maj 2019

om den holdning, som på Den Europæiske Unions vegne skal indtages i Organisationen for Fiskeriet i det Sydøstlige Atlanterhav (SEAFO), og om ophævelse af afgørelsen af 12. juni 2014 om den holdning, som skal indtages på Unionens vegne i SEAFO

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, sammenholdt med artikel 218, stk. 9,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved Rådets afgørelse 2002/738/EF ([1]) indgik Unionen konventionen om bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne i det sydøstlige Atlanterhav ([2]) (»SEAFO-konventionen«), hvorved Organisationen for Fiskeriet i det Sydøstlige Atlanterhav (SEAFO) blev oprettet.

(2) SEAFO-kommissionen er ansvarlig for vedtagelsen af foranstaltninger, der skal sikre den langsigtede bevarelse og bæredygtige udnyttelse af fiskeressourcerne i SEAFO-konventionsområdet. Sådanne foranstaltninger kan blive bindende for Unionen.

(3) I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 ([3]) skal Unionen sikre, at fiskeri- og akvakulturaktiviteter er miljømæssigt bæredygtige på lang sigt og forvaltes på en måde, der er i overensstemmelse med målene om at opnå økonomiske, sociale og beskæftigelsesmæssige fordele, og som bidrager til fødevareforsyningssikkerheden. Det er ligeledes fastsat i nævnte forordning, at Unionen skal forvalte fiskeriet efter en forsigtighedstilgang og bestræbe sig på at sikre, at udnyttelsen af havets biologiske ressourcer genopretter og opretholder bestandene af befiskede arter på niveauer, der kan give det maksimale bæredygtige udbytte. Endvidere er det i nævnte forordning fastsat, at Unionen skal træffe forvaltnings- og bevarelsesforanstaltninger på grundlag af den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning, støtte udbygningen af videnskabelig viden og rådgivning, gradvis eliminere udsmid og fremme fangstmetoder, der bidrager til et mere selektivt fiskeri, til undgåelse og størst mulig begrænsning af uønskede fangster og til fiskeri med begrænset indvirkning på det marine økosystem og fiskeressourcerne. Derudover er det i forordning (EU) nr. 1380/2013 udtrykkeligt fastsat, at Unionen skal anvende disse mål og principper i forbindelse med varetagelsen af sine eksterne fiskeriforbindelser.

(4) Som det fremgår af den fælles meddelelse fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Europa-Kommissionen »International havforvaltning: En dagsorden for havenes fremtid« og Rådets konklusioner om denne fælles meddelelse er fremme af foranstaltninger til støtte og forbedring af effektiviteten af de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer (RFFO'er) og, hvor det er relevant, forbedring af deres forvaltning et centralt element i Unionens indsats i disse fora.

(5) I Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget »En EU-strategi for plast i en cirkulær økonomi« henvises der til specifikke foranstaltninger til reducering af plast og havforurening og til forebyggelse af, at fiskeredskaber mistes eller efterlades til søs.

([1]) Rådets afgørelse 2002/738/EF af 22. juli 2002 om Det Europæiske Fællesskabs indgåelse af konventionen om bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne i det sydøstlige Atlanterhav (EFT L 234 af 31.8.2002, s. 39).
([2]) EFT L 234 af 31.8.2002, s. 40).
([3]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

(6) Den holdning, som på Unionens vegne skal indtages på møderne i SEAFO-kommissionen for perioden 2019-2023, bør fastlægges eftersom SEAFO's bevarelses- og håndhævelsesforanstaltninger vil være bindende for Unionen og vil kunne få afgørende indflydelse på indholdet af EU-retten, nemlig Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 ([4]) og (EF) nr. 1224/2009 ([5]) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2403 ([6]).

(7) Den holdning, som på Unionens vegne skal indtages på møderne i SEAFO-kommissionen, er på nuværende tidspunkt fastlagt ved Rådets afgørelse af 12. juni 2014 om den holdning, som skal indtages på Unionens vegne i SEAFO. Nævnte afgørelse bør ophæves og erstattes af en ny afgørelse, som omfatter perioden 2019-2023.

(8) I betragtning af udviklingen i fiskeressourcerne i SEAFO-konventionsområdet og det deraf følgende behov for, at der i Unionens holdning tages hensyn til den nye udvikling, herunder nye videnskabelige og andre oplysninger, der forelægges forud for eller på møderne i SEAFO, bør der i overensstemmelse med princippet om loyalt samarbejde mellem EU-institutionerne som fastsat i artikel 13, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union fastlægges procedurer for præciseringen fra år til år af Unionens holdning for perioden 2019-2023 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den holdning, som på Unionens vegne skal indtages på møderne i Organisationen for Fiskeriet i det Sydøstlige Atlanterhav (SEAFO), er fastlagt i bilag I.

Artikel 2

Den holdning, som på Unionens vegne skal indtages på møderne i SEAFO-kommissionen, præciseres fra år til år i overensstemmelse med bilag II.

Artikel 3

Unionens holdning, som er fastlagt i bilag I, vurderes og revideres i givet fald af Rådet på forslag af Kommissionen senest med henblik på det årlige møde i SEAFO-kommissionen i 2024.

Artikel 4

Rådets afgørelse af 12. juni 2014 om den holdning, som skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i Organisationen for Fiskeriet i det Sydøstlige Atlanterhav (SEAFO) ophæves herved.

([4]) Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 af 29. september 2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1936/2001 og (EF) nr. 601/2004 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1093/94 og (EF) nr. 1447/1999 (EUT L 286 af 29.10.2008, s. 1).

([5]) Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en kontrolordning for Unionen med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, om ændring af forordning (EF) nr. 847/96, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006 (EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1).

([6]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2403 af 12. december 2017 om en bæredygtig forvaltning af de eksterne fiskerflåder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1006/2008 (EUT L 347 af 28.12.2017, s. 81).

Artikel 5

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. maj 2019.

På Rådets vegne
P. DAEA
Formand

BILAG I

Den holdning, som på Den Europæiske Unions vegne skal indtages i Organisationen for Fiskeriet i det Sydøstlige Atlanterhav (SEAFO)

1. PRINCIPPER

Inden for rammerne af SEAFO skal Unionen:

a) handle i overensstemmelse med de mål og principper, som Unionen sigter mod inden for rammerne af den fælles fiskeripolitik, og som navnlig går ud på ved hjælp af forsigtighedstilgangen og målene vedrørende bæredygtig udnyttelse, jf. artikel 2, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1380/2013, at fremme gennemførelsen af en økosystembaseret tilgang til fiskeriforvaltning, undgå og begrænse uønskede fangster mest muligt og gradvis eliminere udsmid, reducere fiskeriets negative indvirkning på det marine økosystem og habitaterne, samt fremme et økonomisk levedygtigt og konkurrencedygtigt EU-fiskeri, hvor de, der er afhængige af fiskeriet, sikres en rimelig levestandard, samtidig med at der tages hensyn til forbrugernes interesser

b) arbejde hen imod en passende inddragelse af aktører i forberedelsen af SEAFO-foranstaltninger og sikre, at foranstaltninger vedtaget inden for rammerne af SEAFO er i overensstemmelse med målene for SEAFO-konventionen

c) sikre, at de foranstaltninger, der vedtages inden for rammerne af SEAFO, er forenelige med folkeretten, især FN's havretskonvention af 1982, FN-aftalen af 1995 om bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande, aftalen af 1993 om fremme af fiskerfartøjers overholdelse af internationale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger på åbent hav og Fødevare- og Landbrugsorganisationens aftale af 2009 om havnestatsforanstaltninger

d) fremme af holdninger, der er i overensstemmelse med bedste praksis som anvendt af de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer i samme område

e) søge sammenhæng og synergi med den politik, som Unionen følger som led i sine bilaterale fiskeriforbindelser med tredjelande, og sikre sammenhæng med sine øvrige politikker, navnlig på områderne eksterne forbindelser, beskæftigelse, miljø, handel, udvikling, forskning og innovation

f) sikre, at Unionens internationale forpligtelser overholdes

g) følge Rådets konklusioner af 19. marts 2012 om Kommissionens meddelelse om den fælles fiskeripolitiks eksterne dimension ([1])

h) sigte mod at skabe lige vilkår for EU-fiskerflåden inden for SEAFO-konventionsområdet på grundlag af de samme principper og standarder som dem, der gælder i henhold til EU-lovgivningen, og mod at fremme en ensartet gennemførelse af disse principper og standarder

i) sikre overensstemmelse med Rådets konklusioner ([2]) om den fælles meddelelse fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Europa-Kommissionen om *international havforvaltning: en dagsorden for havenes fremtid* ([3]) og fremme foranstaltninger til støtte og forbedring af SEAFO og, hvor det er relevant, forbedre SEAFO's forvaltning og resultater (navnlig med hensyn til videnskab, overholdelse, gennemsigtighed og beslutningstagning) med henblik på at bidrage til alle de forskellige dimensioner af bæredygtig havforvaltning

j) fremme koordineringen mellem RFFO'erne og de regionale havkonventioner og samarbejdet med globale organisationer, alt efter hvad der er relevant, inden for deres respektive mandat

k) blandt RFFO'er med ansvar for andre arter end tun fremme samarbejdsmekanismer i tråd med den såkaldte Kobeprocedure for RFFO'er med ansvar for tun.

2. RETNINGSLINJER

Unionen skal i relevant omfang stræbe efter at støtte vedtagelsen af følgende tiltag inden for rammerne af SEAFO:

a) foranstaltninger til bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne i SEAFO-konventionsområdet baseret på den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning, herunder samlede tilladte fangstmængder (TAC'er) og kvoter eller fiskeriindsatsregulering for havets levende biologiske ressourcer reguleret af SEAFO, som senest inden udgangen af 2020 resulterer i et fiskeri eller opretholder fiskeriet på et niveau, der giver det maksimale bæredygtige udbytte. Hvor det er nødvendigt, indføre særlige foranstaltninger for bestande, der lider under overfiskning, således at fiskeriindsatsen holdes på et niveau, der er i overensstemmelse med fiskerimulighederne

([1]) 7087/12 REV 1 ADD 1 COR 1.
([2]) 7348/1/17 REV 1 af 24.3.2017.
([3]) JOIN(2016) 49 final af 10.11.2016.

b) foranstaltninger, der skal forebygge, afværge eller standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri) i konventionsområdet, herunder opførelse af fartøjer på IUU-lister

c) foranstaltninger til at styrke fiskerividenskabelig dataindsamling og fremme bedre samarbejde mellem industrien og videnskabskredse

d) foranstaltninger til overvågning, kontrol og tilsyn i konventionsområdet for at sikre en effektiv kontrol og overholdelse af foranstaltninger vedtaget inden for rammerne af SEAFO

e) foranstaltninger, der skal reducere fiskeriets negative indvirkning på havets biodiversitet og det marine økosystem mest muligt, herunder foranstaltninger til at reducere havforurening og forebygge udtømning af plast til havs og mindske indvirkningen af plast i havene på den marine biodiversitet og de marine økosystemer, foranstaltninger til at beskytte sårbare marine økosystemer i SEAFO-konventionsområdet i tråd med FAO's internationale retningslinjer for forvaltning af dybhavsfiskeri på åbent hav, samt foranstaltninger, der tager sigte på at undgå og i videst muligt omfang reducere uønskede fangster, særligt af sårbare marine arter, og på gradvis at eliminere udsmid

f) foranstaltninger til at mindske virkningen af efterladte, tabte eller på anden måde kasserede fiskeredskaber (ALDFG) i havet og til at lette identificering og bjærgning af sådanne redskaber

g) foranstaltninger, der tager sigte på at forbyde fiskeri, som kun har til formål at høste hajfinner, og hvorved det kræves, at alle hajer landes med finnerne på

h) henstillinger, der tilskynder til gennemførelsen af Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO) konvention om arbejdsforhold i fiskerisektoren, hvor det er relevant og i det omfang, det er tilladt efter de relevante stiftelsesdokumenter

i) fælles tilgange med andre regionale fiskeriforvaltningsorganisationer, hvor det er relevant, især dem, der deltager i fiskeriforvaltningen i det samme område

j) supplerende tekniske foranstaltninger baseret på rådgivning fra SEAFO's underorganer og arbejdsgrupper.

BILAG II

Præcisering fra år til år af den holdning, som Unionen skal indtage på møderne i Organisationen for Fiskeriet i det Sydøstlige Atlanterhav

Forud for hvert møde i SEAFO-kommissionen, når dette organ skal vedtage afgørelser, der kan blive bindende for Unionen, træffes de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at den holdning, der skal indtages på Unionens vegne, tager hensyn til de seneste videnskabelige og andre relevante oplysninger, der er fremsendt til Europa-Kommissionen, i overensstemmelse med principperne og retningslinjerne i bilag I.

Med henblik herpå og på baggrund af de fremsendte oplysninger forelægger Europa-Kommissionen i tilstrækkelig god tid inden hvert møde i SEAFO-kommissionen et skriftligt dokument for Rådet, hvori er fastlagt enkelthederne i den foreslåede præcisering af Unionens holdning med henblik på drøftelse og godkendelse af detaljerne i den holdning, som Unionen skal give udtryk for.

Hvis det i løbet af et møde i SEAFO-kommissionen, herunder på stedet, er umuligt at nå til enighed, således at Unionens holdning tager hensyn til nye elementer, henvises sagen til Rådet eller dets forberedende organer.